

Добруджански НОВИНИ

"DOBRUDJANSKI NOVINI"

Ziar independent de informațiuni

Redacția și Administrația Str. Pr. Beana Nr. 10 Bazargic

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

Български независимъ информационенъ в-къ

Отг. редакторъ: СТ. РАДЕВЪ

Абонаментъ: за една година 250 лей; 6 месеца 150 лей; За странство двойно

ещ. Козма Ив. Георгиевъ

ЗА УБИЙСТВАТА

Убийството съществува още отъ каменно време. Обаче въ днешно време то зачести твърде много и обърна единъ видъ на занаятъ. Не се минава денъ-два безъ да се чуе или да не се прочете въ страницитъ, за нѣкое ново убийство, наложено тукъ или тамъ. Затова чело- дитъ сж свикнали, като съ обик- вено явление, и не обръщатъ вече внимание на него.

Убийството е едно зло, отъ коестепенна величина, послѣд- вията на което се отразяватъ не то върху ония които сж въ тѣс- общение су убития но и върху цѣлото члвкъ, което той при- влежи.

Обикновено то се извършва съ пѣкъ или да се ограбе чело- вѣкъ и пѣкъ да се отмъсти за извър- но зло или нанесена обидя, съжаление е обаче, че то се ражнява не само въ широкитъ родни маси но е проникнало и въ висшитъ класи, на туй или онуй общество, съ тая само разлика, че като у първитъ се извършва тайно, изъ засада, у вторитъ става публично. Противникътъ се предупреждава и се извиква на овава саморасправа или на тѣй речения дуелъ. Тукъ има разлика въ начина на действието, кога- пакъ цѣльта си остава все една яща — да се отнеме живота на чело- вѣка, т. е. да се извърши убий- о. Дѣйствието въ тоя случай е еднаквено или, казано на сжде- тъ езикъ, умишлено. Тѣй, че какъ при единичнитъ случаи тѣй и време на война, когато тя се и посѣтитъ тѣй причини, убий- то съ нищо не може да се авдае, защото чело- вѣкъ съзна- но губи Божия образъ и подо- , озверява се. Надъ него упра- ва натискъ само животинския тинктъ но не и Божия духъ, цевнитъ му очи потъмняватъ за не вижда онова зло, което той ши. А при това никой нѣма во да отнима на другия онова то не му е далъ или да иска ва върху което чело- вѣкъ не се адължавалъ а колко повече да яга на живота който не е чело- ески а Божий даръ. Но ако и а бихме допуснали пакъ има инъ когато чело- вѣкъ може да ие удовлетворение, безъ да про- да кръвъ. Като при единтъ тѣй ри другитъ случаи дѣйствието излиза изключително отъ егоис- ни и користолюбиви потбужде-

ния и се намира вънъ отъ всѣко хуманно и християнско задължение, както е и при дуелитъ когато съ- временнитъ благородници считатъ убийствата за възмездие на накръ- нена честъ или способностъ.

Но има случаи когато убийството се извършва и непредна- мѣрено, неволно. Въ тая категория спадатъ и войнитъ когато се водятъ не съ за- воевателна а съ отбранителна цѣль. Действително тогава се явява една голѣма разлика между предна- мѣното и непредна- мѣнено убийство, съ други думи, едно състезание, въ лицето на чело- вѣка, на нравствен- ния съ природния законъ, когато първия като причина за убийство- то посочва на нравственитъ недос- татъци у чело- вѣка а втория има за основа чувството на самосъхране- ние присъщо не само на послѣд- ния, но и на всички органически същества въ природата. Само по себе се разбира, че въ таквъ слу- чай всѣки единъ чело- вѣкъ, или на- родъ, грѣбва да води борба съ всичко онова, което се испречва по пътя на неговото съществуване и самосъхранение, а въ случай на нужда да прибѣгва и до убийство. Но понеже чело- вѣкъ е не само одушевлено но още и разумно същество длъженъ е въ тая борба, порано, да изпита всички морални средства преди да употреби такава едно насилие каквото е убийството. А това е което липсва най-много въ широкитъ народни маси днесъ когато убийството пѣкъ и само- убийството сж тѣй много распростра- нени. Затова дългъ се налага не само на властѣта, не само на общ- еството, но и на всѣки единъ, горе-доле, просвѣтенъ чело- вѣкъ да се грижи за тѣхното избѣгване и прѣмахване.

ОБЩЪ АМЕРИКАНСКИ ПАКТЪ

Една телеграма на агенцията „Райтеръ“ отъ Нью-Йоркъ съоб- щава, че се готвѣла панамери- канска конференция, на която задачата щѣла да бжде да се подпише отъ всички американ- ски държави единъ общъ пактъ за солидарна защита на мира, който се заплашвалъ отъ Япо- ния. Тукъ му е мѣстото да ка-

жемъ, че съ изключение на Се- веро-американскитъ съединени щати, всички други американ- ски държави сж членове на Обществото на народитъ, но види се, че тая гаранция не я намиратъ достатъчна, та зато- ва гърсятъ гаранция въ общи- тѣ, или областнитъ пактове.

Югославия и срѣдна Европа

Причинитъ за въздържанието на Бѣлградъ

„Таймсъ“, обнародва следна- та дописка отъ Бѣлградъ: Като се виждатъ отъ Бѣл- градъ, надеждитъ на г. Ходжа изглежда да сж само една ду- навска мечта, която не е осъществима.

Югославия гледа на Австрия като на протекже на Италия и не вижда никакво основание, за да я поддържа. Държави- тѣ, които по рано настояваха предъ Югославия да се сприя- тели съ Италия, сега искатъ тя да прилага санкции срещу нея. Тя е направила това съ голѣма загуба за себе и не може да разбере, защо сега и се препоръчва да прави сто- пански отстъпки на една страна, която е отказала да приложи санкциитъ.

Освенъ това, Югославия вър- ва, че за Австрия единичиятъ краенъ изборъ предъ възста- новяването на Хабсбургитъ (което Югославия не ще тър- пи) е съединението и съ Гер- мания.

Тя или не сподѣля гледище- то на г. Ходжа, че има тре- ти изходъ — то е за сътруд- ничество съ Малкото сългаше- ние — или не желае да го спо- дѣля.

На всѣки случай, тя не е готова да сътрудничи, щомъ нѣма една коренна промѣна въ италиянската и австрийс- ката политика. Югославско- то недовѣрие е дълбоко. Три-

мата обвиняеми, осждени за- дочно на смъртъ въ Ексъ за съчастничество въ убийство- то на кралъ Александъръ, сж въ Виена, или въ Италия. Това не е забравено. Освенъ това, Югославия върва, че Австрия никога не ще се бие срещу Гер- мания, тѣй че дали тя е не- зависима, или не, е все едно отъ тази гледна точка. Ако великитъ сили смѣтатъ, че австрийската независимостъ трѣбва да се гарантира, и сж готови да я гарантиратъ сами, Югославия ще се присъедини съ удоволствие.

Такова е авторитетното югославско гледище. Една скж- по коштуваща и неумолима германска пропаганда експлоа- тира ловко обстоятелството, че германската и югославска политики относно Австрия вървятъ успоредно. Следъ като е пожертвувала своя важенъ италиянски пазаръ, Югосла- вия не може да си позволи да отчужди своя германски па- заръ, който сега е най-голямъ отъ всички. Френското влия- ние, увредено отъ марсилски- тѣ убийства, намалява още повече поради това, че Фран- ция не е последвала британ- ската инициатива за увели- чаване покупкитъ отъ Юго- славия.

Германия преграда сре- щу комунизма

Лордъ Лондондере при разгово- ритъ му съ гер. държавни- ци сж засилили убеждението му, че тѣ нѣматъ никакви на- падателни намѣрения спрямо Англия, „Онова, което тѣ же- лаятъ най-малко, е да видятъ нациитъ да се съюзяватъ по- между си съ войнствена цель и да бждатъ противници на Англия и Франция.

Правото на предпочитание

на Държавата въ Нова Добруджа

отъ Евжени Замфирулу
(бившъ депутатъ)

Социалъ-икономическата страна на въпроса

По отделно сами земята и човешката раса не формиратъ единъ народъ.

Земята му дава (служи) основата, а човѣкътъ — душата (духътъ).

Ернестъ Ренанъ

Въ дветъ си по-редишни статии азъ посочихъ основитъ на които държавата стои, за да оправдае правото си на предпочитание при всички отчуждавания на земи въ Нова Добруджа, и вѣрвамъ, че можахъ да убедя читателитъ си, какво държавата запазвайки тази си привилегия, не може да я оправдава вече съ ембатукарното положение на недвижимата собственост на дѣсно отъ Дунава.

Правната основа на раздвоената собственост между владетель и голъ собственикъ, е престанала отъ момента отъ който закона за организация на Нова Добруджа отъ 1914 и 1924, нареждаше што жителитъ на тази провинция владетели на земи, това тѣхно владение се преобрѣщаше въ абсолютна и пълна собственост.

Прочее въ следващитъ редове нѣма да се занимаваме съ юридическата страна на въпроса, а ще изучимъ социалъ-икономическата страна на положението фактически създадено въ Нова Добруджа отъ това право на държавата за предпочитание, единъ видъ монополъ при всички отчуждавания на земи и гористи мѣста въ тази провинция.

Споредъ моето мнение, което вѣрвамъ е и на моитъ читатели тази забрана на мѣстното население да купи едно парче земя ще създаде тамъ за земледѣлца тежко положение съ катастрофални последици за икономическия животъ въ бѣдаше, въ една областъ предимно земедѣлска.

За да се разбере този въпросъ длъженъ съмъ да дамъ нѣколко осветления.

Въ България едрата селска собственост се среща много рѣдко.

Тамъ за разлика отъ едрата боерска собственост у насъ, малката селска собственост много рѣдко се среща съ 30-40 хектара земя, а обикновено подъ това число.

Въ 1913 год. когато споредъ бу-

курешкия договоръ ни се дадохъ двата окръга отъ Дунава, ние тамъ намерихме по-горе посоченото разпредѣление на селската собственост. Обработвана отъ земедѣлци трудолюбиви и добри господаря — турци и българитъ си задоволяваха своитъ нужди на живота. Съ ромънския законъ за уреждане на Добруджанската собственост, тѣзи собственици бѣха задължени да дадатъ безплатно на държавата една третя отъ своята собственост, подъ предлогъ да станатъ пълни собственици на оставенитъ имъ две трети. Или едно намаление на тѣхната дотогавашна собственост съ една третя частъ.

Прилагаше се принципа: **лошъ е закона, но е законъ, или строгъ е закона, но е законъ.**

Населението въ тази провинция е въ постояненъ разтежъ. Както навсѣкжде и въ Нова Добруджа отчуждаванията на собствеността става отъ едни на други (мѣстни жители); нуждающия се (а такива тамъ сж много) заставенъ, бива принуденъ да продаде една частъ отъ имота си. Това прехвърляне нормално е възпрепятствувано отъ специалния законъ за Добруджа.

Турското население се изселва, причинитъ му нѣма да обясняваме, но то като си заминава е съ надежда да получи земи въ Турция които тамъ имъ се предлагатъ.

Напротивъ българското население нѣма кжде да се изселва, защото българската държава не разполага съ свободни земи, за да може да ги настави.

Така, че българското население си остава по мѣстата, защото нѣма кжде да отиде. Може би нѣкои ще кажатъ, за съжаление, но фактическия положението е таково каквото го изпъкна въ горе.

Какво ще прави тази класа отъ селско население тогава, когато земята, съ която разполага, не ще е въ състояние да изхранва семей-

ството имъ? Да купи, не може, понеже не имъ се позволява отъ съществуваща система на закона; да бжде оземлено, не се е направило нищо въ това направление — аграрната реформа отъ 1921 г. не се прилага въ Нова Добруджа, при всичко, че не се приложи и въ другитъ области на държавата.

На тѣхъ не имъ се гарантира нито минимума за осъществяване предвиденъ въ аграрния законъ, а именно 5 хек. на глава на семейство, разбира се тамъ дето имаше разполагаеми пространства земи.

При такова фактически положение на нещата, което се създаде тамъ за това население, обедняването на земедѣлската класа вѣрви съ бързи крачки и става очевидно. Е ли това въ интереса на обществото, въ интереса на Държавата, на националната икономия, за развитие на земедѣлското производство, което ще чуе отъ устата на всички?

Какво ще стане съ тѣзи хора следъ изтичането на известно време; когато вече присѣтствуваме лице срещу лице на новитъ нужди на новитъ оземлени собственици, чиято сждба изглеждаше осигурена, макаръ и теоритически за едно цѣло поколение?!

Благоденствието на всички работящи слоеве въ Ромъния и специално на земедѣлца, ромънски гражданинъ, не е ли постоянната, грижа на всички управляущи? Е ли добре да създадемъ, въ една земедѣлска страна и въ два окръга съ едно население отъ друго произхождение, което не е административно 3-4 % (турци и българи) отъ цѣлото население на Ромъния, земедѣлци обеднели, умиращи отъ гладъ и безъ надежда да добие възможност да си увеличи собствеността до минимума на съществуването?

Наверно отговора не може да бжде освенъ отрицателенъ, но такъвъ отговоръ не е достатъченъ налагатъ се мѣрки за прилагане на законитъ, защото, ако държавата има монопола не покупкитъ отъ Дунава въ Ромънска Добруджа, тя не може да запази монопола на обедняването на собственицитъ си граждани. Въ Нова Добруджа ще останатъ за всѣкога и турци и българи. Да не ги оставяме загиващи отъ гладъ, защото благоденствието на Държавата зависи отъ благосъстоянието на всѣкой единъ гражданинъ по отдѣлно.

Да се прилага закона съ голѣма бдителностъ и когато държавата иска (а пожелава много често) да се откаже отъ правото си на пред-

почитание, но да се прилага къмъ мѣстното население, защото то си изпълнява всичкитъ си задължения, които понасятъ всички граждани на страната. Този въпросъ е въпросъ на социална справедливостъ и нещо повече и по-важно и социална предвидливостъ.

Спомнямъ си за единъ голѣмъ държавникъ на Франция, който следъ присъединяването на Алзасъ и Лотарингия къмъ Република говореше съ голѣма убедителностъ и разумъ: бихъ билъ щастливъ тогава, когато присъединеното, население би извикало на немски:

Да живѣе Франция!

Бихъ желалъ да доживея и чуя въ Нова Добруджа — на турски и на български: **Да живѣе Ромъния**, защото тогава и само тогава ние сме спечелили душитъ на това население посредствомъ добро, справедливо и честно управление, така спечелени ще се стопятъ въ нашия ромънски националенъ духъ.

Но остава ни едно последно проучване на закона за приемницата отъ дек. 1935 г. и то що се отнася до прилагане наказателнитъ разпоредения къмъ мѣстното население земедѣлци, които сж придобили малки пространства земи посредствомъ договори и актове за отчуждавания заобикалящи законъ — деклариран продажби както назовава закона.

Ще имамъ случай да посоча тамъ съ твърде тежки послѣствия, мерки на законодателя, което се извършва безъ да се познава законната постановка на земедѣлската собственост въ Кадрилатера.

И ще бжде не само интересно но и пълно отъ значение това статирание.

20.000 затворници освободени въ Испания

Мадридъ. Министрътъ на вътрешнитъ работи заяви, въ цѣла Испания ставатъ манифестации за отпразнуване съставянето на новото правителство и за дадена амнистия. До сега сж освободени 20.000 политически затворници. Комунисти, синдикалистъ направиха манифестации. Макаръ че въ тия манифестации участвуватъ грамадни тълпи, никакви инциденти не станали.

„Здраве и болести“

отъ Д-ръ Ив. Байчевъ

Бившъ Интернъ-Парижъ — Училищенъ лѣкаръ — гр. Базарджикъ

Да проследимъ, да видимъ, какво става съ детето отъ първиятъ моментъ на появяването му на бѣлъ свѣтъ до пълното му развитие, до пълното му оформяване или какво става съ него презъ първиятъ периодъ отъ живота му, до 25-30 годишна възраст. Презъ какви училища минава, какво то получава за здравето си, Възпитанието си и за образованието си. Какъ то се подготвя, засилва и въоръжава и какъ ще почне втория периодъ отъ живота си, какъ ще навлезе и какъ ще почне борбата за животъ.

Отъ начало до края на втората

година, детето прекарва въ кѣщи, въ люлката, въ ръцетъ на майка си, така и трѣбва да бжде.

Това е първото негово училище.

Въ това първо училище обаче, съ малки изключения, било по невежеството на родителитъ, било по липсата на здрави понятия за отглеждане детето, било поради разни предразсѣдци, слабости на родителитъ и др., детето, ерва що почва да се развива, сблъсква се, още отъ началото, съ нѣкоя или нѣкои отъ детскитъ заразителни болести: шарка, магарешка кашлица, разстройства въ

храносмилателната, дихателна система и др.

Всички тия болести, която по-вече която по-малко, спиратъ или забавятъ естествено му развитие и отравятъ организма му. Дълго детето не може да дойде на себе си отъ първитъ удари нанесени нему отъ разнитъ болести бидейки още близо до майка си.

Така детето още въ началото се отслабва, спира, забавя се въ своето развитие.

Къмъ края на втората година детето почва да ходи, почва да се отдалечава отъ люлката отъ майка си — почва да посещава второто училище: двора, улицата, махлата, кждето нѣма назначени, титулярни учители, но кждето безъ учител се учи всичко зло и нищо добро, и това става много лесно и много бърже.

Малцина сж родителитъ, които

бдятъ, какво става съ децата имъ, когато почнатъ да се отдалечава отъ кѣщи, когато почнатъ да посещаватъ улицата и да играятъ с другарчетата си събрани отъ разни страни и никому не познати. За кои родители даже това скитане на децата имъ изъ улицата е едно облекчение — да не имъ пречатъ въ кѣщи и да сж свободни.

Малцина сж, които следятъ кждето и направляватъ разумно развитието — тѣлесно и умствено на децата си, поне до седмата годишна възраст, когато децата стѣпятъ въ училище и бждатъ въврени на учителъ.

А тѣ, родителитъ, сж длъжни следятъ за всичко, каквото става съ децата имъ не само до седмата годишна възраст но до 25-30 годишна възраст, когато детето, младежъ достигне своето пълно

исли и спомени отъ Балканската война

Германия и Съветска Русия

подшепника на в-къ „Ново Е-
во“ отъ 11 декември 1931 г.
ви описание за „ужасниятъ отъ
на“, каквито има да настъ-
не само отъ щика и куршума,
арута и отровниятъ газове, но
отъ **микроорганизмитъ** на
а, холерата и коремния тифъ,
по всяка вероятностъ ще бж-
употребени като оръжие сре-
противника. Но и безъ това
на, сама по себе, е едно зло,
бичъ, за човечеството за-
ването на което и днесъ мно-
говори и много се върши. И-
ра които се въодушевяватъ
до се заговори за война, доби-
куражъ, който значително на-
страха отъ нея. По това
които или сж се родили
и инстинктъ или пъкъ не сж из-
ли ужасниятъ на войната. Оба-
е така сж ония които сж у-
ували въ нея. Тя трябва да сж
едни че освенъ гореказанитъ
тва, за унищожаване на чело-
кия животъ, има и друго едно
е неразличенъ сжтвникъ на
тъ, както въ старо тъй и въ
време.

е **качеството на храната**. Да,
която въ такива случаи не от-
ва на ония разрушения какви-
сж употреблението на спо-
титъ микроорганизми и мо-
да се види чудно на всички о-
които се е вкоренило убеж-
ство че колкото е по-силна хра-
толкозъ е и по-полезна. Не-
е че и лъкаритъ прѣпоръчи-
силна храна, но не въскога е
му. Това трябва добре да се
и помни. А подъ думата си-
рана разбирамъ, по преимуще-
месото. Като участникъ въ
ансата война азъ бѣхъ свидѣ-
не само на голѣми болки и
сания, не само на гърчения и
лъли човешки тѣла, но и на ед-
рза и неминуема смъртъ коя-
поредъ мойто наблюдение за-
а повече ония отъ войницитъ
то не бѣха се свикнали сж упо-
лението на кръвната храна. А
бѣха младежи отъ селата.
гато на 18 Септември 1912
рненския 31 н. полкъ потегли
Силистра за границата всички
ици бѣха снабдени съ храна за
два. И докато се движехме
наша територия тя не се раз-
ваше, твърде много, отъ домаш-
и. Одаче сж навлизането въ не-
телска територия се прекъсна
и връзка съ домашната диета.

Пакъ бѣше се изминало и доста
дѣло време отъ деня на трѣване-
то. Бързото отстѣпление на непри-
ятеля застави мѣстното населе-
ние да напусне своето огнище и
да остави на произвола на съдба-
та голѣма частъ отъ своя добитѣкъ.
Той се прибираше отъ нашитъ чо-
бани тъй че ведно съ насъ вървеше
и другъ единъ полкъ отъ крави, те-
лети, овци, кози и др. които еже-
дневно се колежа и служеха за хра-
на. Селскитъ момчета, които как-
то се знае редко употребяватъ ме-
со съ особена сѣрвъ се нахвърля-
ха на него и понеже не се упраж-
няваше достатъчно контролъ въ го-
тварницата, твърде често, остава-
ше недодарено или недодочено. То-
ва се повтаряше и тогава когато
на бърза ржка предстоеше да се да-
ва х р а н а на войницитъ, или по
другъ нѣкакъвъ случай. Освенъ това
готвачитъ прибавяха по нѣкога по-
вече солъ което ги караше повече да
едѣтъ и повече да пиятъ. Съ голѣ-
ма жажда, отъ после, тѣ се на-
хвърляха на водата, която не въ-
скога бѣше доброкачествена, и пѣ-
неха танеркитъ си. Въ време на по-
ходъ, бидейки изморени, тѣмъ бѣ-
ше забранено да пиятъ вода, при-
това не бѣше позволено да напус-
катъ и строя. Обаче въ бивака не-
можеше да се запази т о я редъ.
Пакъ и хлѣба, много пжти, присти-
гаше мукхлѣсъ или киселъ а вой-
ницитъ го припичаха и пригаряха.
По тоя начинъ въ стомаха се обра-
зуваха и киселини, досущъ непотреб-
ни и вредителни, знакъ на което
бѣше уригването. Явно бѣше че ди-
етата, съ каквато въскъ единъ бѣ
се свикналъ въ кѣщи, на бойното по-
ле бѣше невъзможна. Такъвъ бѣше
отговора и на командиря когато
стана дума за това.

Тѣй че непрекъснатото употре-
бление на месото и начина на при-
готовлението му, подпомогнато отъ
мукхлѣсия хлѣбъ и нечистата во-
да, ето главната причина щото хра-
ната да застоява въ храносмила-
телния апаратъ, повече отъ колко-
то бѣше нужно, гдето подъ влия-
нието на вътрешната температура
започва и да гние.

А гниенето е процесъ който обра-
зува микроби и отравяне на кръв-
та. Лесно е да се разбере че резул-
тата на всичко това неможеше да
бжде другъ освенъ бързо и силно раз-
стройство въ коремната областъ,
придружено отъ треска и дезин-
терия.

Споредъ мойто разбиране, право
или криво, просто се разяждаха и
кѣсеха червата.

А това предизвикваше силни и
ужасни болки, гърчене и посинява-
не на тѣлата, срещу което напраз-
но се противопоставяха нѣколко
капки етеръ. Смъртта бѣше не-
избѣжна. Човекъ можеше да съ-
желява но не и да помогне. Въ е-
динъ отъ бивоациитъ, една нощъ, азъ
спяхъ между тѣхъ. Не бѣше се о-
съмняло още когато моя съседъ, кой-
то щотуку бѣше заболѣлъ, се по-
мина врседъ ужасни мжки и терза-
ния. Пито снѣжнитъ виещи, ни-
то потжалитъ въ вода палатки,
нито пъкъ задушливия пушекъ и ми-
ризь, които се разнасяха изъ бивоа-
цитъ, не бѣха въ състояние да по-
дѣйствуватъ тѣй фатално. Само
тежко раненитъ, които напускаха
бойната линия, бѣха изложени на
такива страдания, но и тѣ не умира-
раха тѣй скоро. Лъкаритъ прав-
доподобно нарѣкаха тѣзи болѣсти
холера която явно стана на какво
се дѣлжи. Ако ли пъкъ къмъ това
присъединимъ и новото откритие,
т. е. да се воюва чрезъ изкустве-
но развѣждане на холеричнитъ ми-
кроорганизми, посредствомъ употре-
блението на водата, то дѣйстви-
телно ние ще трябва да се очуд-
ваме н а резултата постигнатъ
днесъ отъ учениятъ хора, а не въ по-
ложителна а въ отрицателна смѣ-
съ.

Нека се запитаме тогава не зло-
употребяватъ ли тѣ сж онова бо-
годарувано средство — науката ко-
гато се знае че и безъ това чело-
веческия животъ е доста краткъ?
Нека ни бжде позволено въ това да
не се съмняваме.

Свещ. Козма Из. Георгиевъ
Силистра, 22 Февруарий

ТУРСКАТА АРМИЯ

Тя почива върху общата воин-
ска повиностъ. Всички младе-
жи, които сж достигнали 21-
годишна възраст, трѣбва да
служатъ подъ знамената: въ
пехотата 18 месеца, въ техни-
ческитъ части 24 месеца, а въ
морскитъ части 3 години. Ония,
които иматъ срѣдно специално
образование, служатъ само 6
месеца въ редоветъ на войска-
та, а после се обучаватъ отъ

дѣлно, да бждатъ произведени
за подпоручици. Въ годишния
бюджетъ се предвиждатъ за из-
държане на войската 66,392,060
турски лири, които преобърна-
ти въ наши лейове струватъ
около 7,000,000,000 лей. Ако се
сравни съ общата сума на бюд-
жета, ще се види, че за издър-
жката на армията се изразход-
ватъ годишно най-малко $\frac{1}{2}$ отъ
цѣлия бюджетъ.

и умствено развитие и оформ-
де.
Всѣка възраст си има своитъ
своитъ веселия, своитъ радос-
трѣстѣние ще бжде да се
вашъ децата, младежъта отъ
— всичко обаче трѣбва да става
контрола на родители, настой-
учителъ, и този контролъ де-
трѣбва да чувствуватъ винаги,
и въ отсъствието имъ и отъ
никога да не отбѣгватъ като
тъ, че всичко се върши за тѣх-
бро.

това второ училище, улицата,
до прекарва до седмата си го-
а възраст, до като постѣпни
чилището.
презъ това време било по не-
ството, невежеството, липса на
итание у родителитъ, децата сж
жени на всичко онова, което
въ увицата: нови грѣшки, но-

ви болести, нови злини.

И тукъ развитието на детето вмѣс-
то да следи естествениятъ си пътъ
бива отклонявано, спирано или за-
бавяно а организмътъ му, духътъ
му вмѣсто да се засилва, отслабва
се и се отравя още по-вече.

До края на седмата годишна въз-
растъ, до като детето постѣпни въ
училището всичката отговорностъ за
Здравето, Възпитанието и Образова-
нието му носятъ само родителитъ:
никой не е кривъ, ако детето, преди
да се научи да поздравява, научило
се е да псува най-хамалски, никой не
е кривъ, ако още отъ началото дете-
то усвои лѣжката, кражбата, злобата,
непослушността и други, вместо да
обикне и свикне съ истината, добро-
то, послушността и трудолюбието.

Никой не е кривъ ако детето се
върща въ кѣщи отъ улицата измър-
сено, изкѣсано, издраскано, съ чу-

пена глава или то е счупило главата
на нѣкого. Така, до седмата годиш-
на възрастъ, детето вмѣсто да се
развива спокойно и нормално, вмѣс-
то да свиква съ всичко полезно за
здравето, му то е изложено още отъ
началото на разни болести и усвоява
всичко онова, което не само не ще
му помогне въ бждаще, но ще му
вреди и ще му пречи въ по нататъш-
ното му развитие.

Къмъ края на седмата година дете-
то постѣпва въ училището. Онова,
което то е добило отъ дома и ули-
цата ще се сблѣска съ онова, което
му се преподава въ училището.

При единъ добъръ, разуменъ учи-
тель детето скоро свиква и се отър-
сва отъ всичко лошо, което е до-
несло съ записването си въ учили-
ще. Добриятъ учителъ преди да почне
обучението, най напредъ ще се спра-
ви съ онова, което детето е усвоило

у дома и на улицата: лошото вед-
нага ще изкорени, доброто ще пох-
вали и засили, и следъ като проучи
добре характера, способноститъ на
детето, тогава ще почне да възпи-
тава и обучава безъ да измѣчва и
заплашва детето. Съ малки изклю-
чения, не всички учители по харак-
теръ, възпитание и образование от-
говарятъ на назначението си. Не всич-
ки сж проникнати отъ съзнанието
за онова, което имъ предстои: да
вършатъ съ детето и за онова, кое-
то трѣбва да представлява следъ
време детето. Мнозина, по липса на
способности и др. се залавятъ да
учатъ и водятъ а въ сжщностъ тѣ
иматъ нужда отъ учение и отъ во-
дачи.

(следва)

-: ХРОНИКА :-

— Правителството е приготвило законопроект за отлагане събирането на набора 1936 г. които следваше да бжде повиканъ подъ знамената на 1 Априль т. г.

— Всички свидетели около 1500 души отъ нашия окръгъ, които се викала въ Букурещъ по известното дѣло Г-жа А. Паукеръ Колевъ се завърнаха вследствие отлагане на дѣлото. Това първо по рода си дѣло което ще се разгледа въ Букурещъ противъ обвинени-тъ 19 антифашисти се е отложило, вследствие не явили-тъ се нѣколко французки адвоката.

— За директоръ на „Нощната Стража“ въ града ни е назначенъ г. Любенъ Шишковъ нашъ съгражданинъ.

Научавам е се, че една личностъ е попречила и е искала изменението на това назначение.

— Оня денъ се гласува отъ парламента закона за построяката на ауто шосе Букурещъ — Констанца.

— Нашиятъ вестникъ е приелъ една анкета, по отношение преподаването и обнос-ките на учителитъ и учителки въ всички държавни и частни училища въ града и окръга ни. Поводъ за тая анкета ни даде постоянното оплакване на различни ученици и ученички.

— Резултатитъ отъ частнитъ парламентарни избори които станаха въ окръга Мехединци и Хунидоара подчертаха, че маситъ сж съ демократията. И двата кандидата отъ нац. църквистката партия сж избрани.

— Отъ страна на нашия окръгъ сж изпратени за гладуващето бесарабско население 5 вагона царевица, 2 вагона сж събрани отъ търговцитъ на града ни и 3 вагона събрани отъ селското население.

Тая инициатива бѣше взета отъ директора на окр. управление г. Т. Попеску и се реализира.

— Ръководителитъ на главно-ното Д-во „Посирадалитъ отъ европейската война“ иска отъ сегашното либерално правителство, да респектира и приложи мирния версалеки до-

говоръ, подписанъ отъ победителитъ и победени на 28 юний 1919 година.

Дружеството иска изпълнението на чл. 231, 232, и 233, за да изплати напълно на всички ром. граждани които сж пострадали презъ тая война сумата която възлиза на 6 милиарда и 700 милиона лей, отъ сумата която Ромъния е получила презъ 1919-1931 год. отъ победенитъ държави Германия, България и Унгария, която пъкъ тя възлиза на 80.044.635.325 лей изплатени отъ горнитъ държави за пострадалитъ на ромънскитъ цивилни граждани. Въ южна Добруджа българското население ром. граждани притежава съдебни решения по пострадали отъ войната надъ 170 милиона лей.

— На 26 м. м. бившиятъ български царъ Фердинандъ е отпразднувалъ 75 годишнина отъ рождениятъ си денъ въ интименъ кръгъ.

— На 15 мартъ н. е. изтича срокътъ на обявеното воен-но положение.

Въ букурешкитъ кръгове се говори, че то ще бжде ограничено продължено а цензурата ще бжде вдигната.

— Комиситъ за преглеждане на младежитъ отъ набора 1936 год. ще започнатъ отъ 3 мартъ н. г.

Оня денъ е станало тържественото погребение въ гр. Варна на намеренитъ германски моряци въ подводницата У. Б. № 18 която през европейската война е охранявала българскитъ черноморски брѣгъ. На 6 Ноември 1916 г. при преследване на Руската военна флота, подводницата се натъква на една плуваща мина която изплоадирва раздѣля я на две и потъва. Следъ едно 20 годишно престояване на дъното въ морето, тѣ биватъ намерени.

Съ изважданието на подводницата се намиратъ въ нея 13 облечени скелети. Дрехитъ имъ запазени въ които на всѣки било намерена легитимацията и всичко кой каквото е ималъ.

Запазването на скелетитъ и дрехитъ имъ се дължи на това, че презъ цѣлото време нито вода нито въздухъ е могло да проникне въ кабината на подводницата. На погребението сж при-

сѣтствували тѣхнитъ близки и една делегация отъ германската флота.

Общинскитъ съветъ е взелъ решение, щото всѣчки данѣко-платци които иматъ да изплащатъ закѣснели данѣци и който ги изплати до 1 Априль н. г. му се прави намаление 60 на сто отъ дължащата сума.

За проданъ ПРАЗДНО МѢ-
то 500
метра находящо се на ули-
Ионъ Креанга.

Споразумение Редакцията

Четете в-къ
„Добруджански Новини“

ПРИСТИГНА

ПРИСТИГНА

Въ „Маглавитъ“

Пристигна вагонъ отъ прочутитъ Одобешки и Жаришки вина вината сж чисти натурални. Задоволява най-истѣнчения вкусъ

Специална скара за мезета, за уверение е необходимо само едно посещение.

Съ почитание
ПЕТЪРЪ ГАНОЗЛИЕВЪ

НЕВРОДОЛЪ Д-ръ БОНЧЕВЪ (Nevrodol D-r Boncev)

Е най-новото и най-сигурно средство, одобрено отъ „Вишъ Санитаренъ Съветъ Букурещъ“—Противъ всѣчки видове болни: Невралгия, Глауболия, Зѣбоболъ, Настинки—Грипа, Шиясъ, Реуматизамъ Безсъния.

Предпочитайте „Невродолъ Д-ръ Бончевъ“ чиято ефикасностъ се доказа отъ изследванията въ най-голѣмитъ болници и лаборатории.

За проданъ въ аптеки и другерий—и то само въ червени оригинални кутийки по две хапчета розови съ надписъ.

Д-ръ Божидаръ Янакевъ

Специализиралъ по вътрешни болести и радиология въ Берлинъ.

Радиоскопия, Радиография, ултра виолетови лъчи, електрически масажи, изкуственъ пневмотораксъ—Базарджикъ се премести въ дома си ул. „Реджеле Каролъ“ № 60 срещу кино Модернъ до новостроящия се Административенъ Палатъ.

Частна хирургическа лѣчебница

на

Д-ръ Б. Ив. Божковъ

Варна, ул. Нишъ № 6, теле. 212

Извършватъ се прегледи, консултации и всѣкакви операции.

Най строго спазване немаленитъ такси за частнитъ лечебници публикувани въ Държ. вестникъ отъ 1934 г.

Puteți deveni milionar, cumpărând un Loz din norocoasă

Colectura P. ȘAPIRA-Hagiul
din Constanța

Încercați norocul din noua reprezentanța pentru Bazargic
și județul Caliacra

RIFAT ISLEAM

Можешъ да достигнешъ милионеръ, ако купите единъ
Лозъ отъ щастливата

Колектура П. ШАПИРА-Хаджия
отъ Констанца

Опитайте си щастieto отъ новия представителъ
на Базарджикъ и окръга Калиакра

Рифатъ Ислямъ

Tip. „GUTENBERG“ Hristo Radilof — Bazargic